

dog gøre opmærkfom paa, at den Politit, man her driver, og fom jo egentlig er en Handelspolitit, Bafarpolitit kan man vel ikke fige, men den Politit, fom man nu driver, er dog noget lignende. Denne Politit kan ganffe viſt ſtaffe os ſaadanne Reſultater, men de ere efter min Mening dyrt købte, meget dyrt købte, og det er fom ſagt tvivlſomt, om man ikke kunde have ſaaet diſſe Reſultater alligevel. Thi det maa jeg dog gøre opmærkfom paa, at naar her ſtaar 300,000 Kr. opført til Høftolerne og Landbrugſkolerne, ere Forholdene jo ſaaledes, fom det ærede Medlem meget vel ved, at Folkehøftolerne og deres Elever allerede forud for Proviſoriaarene have ſaaet 155,000 Kr. Men i Proviſoriaarene kom der en Stemning op imod Høftolerne; man beſtylde dem for at være venſtrefindede, for at drive Agitation og ſaa fremdeles, en Beſtyldning, fom i mange Hendeſender var fuldſtændig uberettiget. Siden er Tilftuddet ganffe viſt proviſoriſt blevet nedſat, men 140,000 Kr. have de dog ſaaet. Diſſe 140,000 Kr. maa vi jo holde uden for de 300,000 Kr., da det er det nuværende Tilftud. De 120,000 Kr. til Landbrugſkolerne kan det dog ikke have været vanſkeligt at ſaa ført igennem; dem har man dog vel ikke behøvet at give ſtort for. Efterſom Miniſteren ſelv har foreſlaet, og Landſtinget har tiltraadt dem, ſtulde man vel ikke betale ſtore Summer for at ſaa dem. Naar vi ſaa tælle ſammen og trække fra, komme vi endelig til det Reſultat, at her her naas et forhøjet Tilftud paa 40,000 Kr. Jeg tror, det er et Tal, fom holder Stik; diſſe 40,000 Kr. er det da, fom det ærede Medlem ſammen med ſine Meningsſtæller ved ſin Underhandlingspolitit har naaet at ſtaffe Høftolerne her; det er det ſtore Reſultat. Men hvad har det ærede Medlem været med til at give for diſſe 40,000 Kr., fom er vor Ket? Derfor har han været med til at give forhøjede Lønninger dels til de lærde Skoler, dels til Univerſitetet, for over 50,000 Kr. (Buſt. 15 ny Lærere.) Ja vel, de 15 ny Lærere ere jo medregnede. Det mener jeg er dyrt købt, naar man ſkal have en ſaadan Ket, fom Folkehøftolerne og Landbrugſkolerne utvivlſomt have, og man ved, at Folkehøftolerne og Landbrugſkolerne fra alle Sider ere anerkendte fom et godt Middel i Folkeophlyſningens Tjenefte, og man ſaa ſkal købe en ſaadan Sum, et aarligt Tilftud af 40,000 Kr. mere, end man tidligere har haft, ved at give Lønninger, for over 50,000 Kr. ny Lønninger, fom man ellers ikke vilde give, thi man vilde jo ellers ikke give diſſe Lønninger, uden man fik noget andet derfor,

uden at man fik omordnet diſſe Skolers Forhold og deſlige. Dette, mener jeg, er dyrt købt. Nu var der et æret Medlem, fom afbrød og ſagde, at Sygefærerne være ogſaa komne med. Men jeg tror, at de ærede Medlemmer havde ſtaaet lige ſaa godt, naar de havde holdt Sygefærerne uden for. Thi det vide vi jo alle ſammen, at Sygefærerne være Regeringens Program forud for forrige Valg, og det maatte vel dog ikke være vanſkeligt at ſaa noget ført igennem, fom Regeringen ſelv har optaget paa ſit Program. Det var det, jeg begærede Ordet for over for det ærede Medlem. Naar han vilde fremhæve, at det var næppe lykkes at føre en ſaadan Lov igennem, uden at man havde noget at give derfor, og uden at man gav noget derfor, ſaa tror jeg, at det næppe holder Stik, tværtimod. De Love, fom her foreligger om Landbrugſkolerne og Folkehøftolerne, ere i og for ſig vel begrundede og kunde viſt meget godt være førte igennem, naar Tinget havde holdt faſt paa ſit velbegrundede Standpunkt og i alt Fald ere de, ved det vi her give for dem, dyrt købt.

Berntſen: Det ærede Medlem begyndte med at ſige, at dette Lovforſlag havde nogle Pletter, men han var ſaa venlig at indrømme, at det, han ſaaledes kaldte Pletter, ſad paa Lovforſlaget, da det gif herfra til det andet Ting, ſaa det er ikke værdt at opholde ſig videre derved. Dog ſkal jeg gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem beklagede ſig over, at det nu var faſtſat, at Skoleraadene ſtulde foretage Uddelingen til fattige Elever i Stedet for Amtsraadene, ſaa vil det ærede Medlem indrømme mig, at naar Ordningen bliver ſom her foreſlaet, at Skolerne fortære under Kultusminiſteriet, ſaa kan der ikke godt tænkes nogen anden Fremgangsmaade end den, at Skoleraadene maa foretage Uddelingen, thi Amtsraadene fortære jo ſlet ikke under Kultusminiſteriet. Dertil kommer jo endvidere, at diſſe Underſtøttelſer til fattige Elever kunne ſøges, ikke blot af Elever fra Landet, men ogſaa af fattige Elever fra Købſtæderne, men diſſe have, ſom bekendt, fun et ænfte Organ mellem ſig og Miniſteren i denne Sag, og det er Skoleraadene. Købſtæderne have jo ingen delegerede i Amtsraadene, men kun i Skoleraadene. Det forekommer mig derfor ret rimeligt, at de ogſaa have deres Talſmænd i diſſe Raad. Det ſkal jeg imidlertid ikke opholde mig ved, det er ikke værdt at gaa videre ind paa dette Spørgſmaal, der har allerede været talt for meget om den Ting, ſom for os ikke er ſaa værdifuld, ſom det